

Szerkesztőség:
Fő-utca 30. szám.

de intéződé a lap szellemi
részére vonatkozó minden
közlemény.

Bérmertetlen küldemény
nem fogadtatik el.

Kézirat vissza nem
adatik.

SOMOGYI ELLENŐR

KÖZÉRDEKŰ és TÁRSADALMI LAP.

MEGJELEN MINDEN HÉTEN EGYSZER, SZERDÁN.

Szerkesztő: Németh Zoltán.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott „Berzsenyi Da-
niel könyvnyomda.” hová az
előfizetési, hirdetési s egyéb
pénzek, ugy a felszólalások
intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 korona.
Fél évre 3 korona
1/4 évre . . . 1 korona 50. fillér

Nyilttér petitsora: 20 fillér

Egy iparvállalat.

—h. A kaposvári cukorgyár telepenge-
délye iránti tárgyalás folyó hó 21-én ment
végbe; természetesen az engedély kiadása
ellen semmi akadály nem merült fel.

De feltűnt, s méltán, a bizottság előtt
maga ez a gyár, melyet ha kívül nézünk,
nem valami nagyot mutat. Elszórtan épült
nehány ház; bár mindegyik teljesen szolidan,
egészségesen, egyik-másik csinnal, sőt fény-
üzéssel kiépítve; középen egy kétemeletes
főépület, melyhez jobbról-balról vasuti sínek
vezetnek, mint egy nagyobb pályaudvarban,
végül az ötven méter magas s valóban re-
mek kivitelű nagy kémény emelkedik ki s
uralja az egész telepet.

A főépület többetagera osztott helyi-
ségei teledestele a legkülönbébb gépekkel,
tartányokkal, a csövek egész tömkelegével;
ott a kísérleti terem a vegytani műveletek
részére, sőt még a villamos világítási beren-
dezés sem hiányzik, mely önállóan kezeltek.

Egy szóval egy teljesen és alapos tanul-
mány és szakértelemmel és gazdagon s a
legmodernebb módon és a cukorgyártás leg-
újabb módszereit felkaroló gyár áll előttünk,
melynek végső munkálatain, fényesítésén,
csiszolásán és biztosítási készülékeinek lera-
kásán sűrű-forog a serény munkáserő.

Már így, amidőn csak egyik-másik gőz-
gép nagy kereke forog előttünk vagy egy-
szerűen próba kedvéért, vagy a víz szivattyu-
zása céljából s midőn ez a gépraktár kép-
zeletünk előtt mind működésben jelenik meg,
midőn a gyár minden részében oda képzel-
jük a munkások százait, midőn a gyár tele-

pére a tehervonat naponta szállítani fogja
a nyers anyagot s másfelől utra viszi a fel-
dolgozott cukrot: erősen kidomborodik előt-
tünk az a nagy fontosság, melyet ezen ipar-
telep Kaposvár fejlődésére nézve képvisel és
emelkedésére nézve gyakorol.

Ott a régi temető és téglavető gödrök
mentén, a malom árok partján, ahol nagy
feltűnést keltett már az, hogy ott kerti vete-
mények tenyésztetnek és kerülnek piacra . . .
ma egy kis városrész, egy nagy gyártetep,
nyüzsgő élet van jelen.

Ezen gyártelep és illetve cukorgyár
édes testvére a mocsoládi helyi érdekű vasut,
melynek leírását lapunk más helyén is érintjük.

Ez ismét hatalmas lendületet fog adni
Kaposvár város emelkedésének, ép ugy —
mint egykor a Duna-drávai vasut, amelyhez
az időben a kételygők és tudákosak semmi
reményt nem kötöttek; mert kétségtelen, hogy
a mocsoládi vasut is tovább fog épülni, s
bizonyos, hogy Kaposvárhoz mint gőcpont-
hoz más vasutak is nyitnatnak s mindezek
már részben a cukorgyár-iptelep létezése
folytán épülnek ki.

Sokan vannak, kik a város gazdálkodá-
sát kárhoztatják, amiatt, hogy a vasutakat
segélyezi . . . ámbár bizony vajmi fukar mó-
don: ámde számítsák ki azon indirekte be-
jövő hasznot, amely a vasutak építéséből,
iptelepek felállításából hárul a városra, sőt
közbevételeit is hatályosan növeli; akkor be-
fogják látni, hogy az ily kiadások nagyon
jó kamatra elhelyezett beruházások.

Mi azon nézetben vagyunk, hogy min-
den oly intézmény, amely a városba munkás-
erőt, a kereskedőt, a tőkét és ipart közpon-

tosítja és vonzza: egy-egy lépése a haladás-
nak és lépcsője annak, hogy Kaposvár való-
ban a városok sorába lépjen.

Ezért szívesen üdvözljük a cukorgyár
iptelep és ezzel kapcsolatban a mocsoládi
vasut alapítóit s elismerjük érdemeiket a vá-
ros irányában — s nem mulaszthatjuk el
ezt a kaposvári mezőgazdasági iparrészvény-
társaság igazgatósága és a hitelbank vezető-
ségének javára irni s e helyen elismerésünket
azok legnagyobb tényezője Pallavicini Ede
őrgrof és Renner Gusztáv igazgató uraknak
nyilvánosan tolmácsolni.

Mindkét vállalat létesítésében csakugyan
az ő tevékenységük és fáradozásukat illeti
meg az oroslányrész.

Üdvözljük őket s kérjük — amint hisz-
szük is, hogy ne álljanak meg.

Tovább! Tovább!

A mocsoládi vasut megnyitása.

A Grerrer és Groszman vállalkozó cég gyors,
alapos és szép munkát végzett el a Kaposvár-
mocsoládi vicinális vasut kiépítésénél. Az egész
munka alig vett háromnegyed évet igénybe minden
hűhó, láрма és tüntetés nélkül, ugyszolva titokban
készült el; alig hogy észrevettük a legutóbbi hetek-
ben, hogy a kaposvári állomás magyar államvasuti
sinjei mellett egy másik vágány épült, mely a
mocsoládi vasutat csatolja hozzánk.

És tegyük hozzá, hogy ezen teljes csendben
és gyorsan keresztül vitt mű, ma Magyarország
összes vicinális vasutai között a legelső helyet
igényli magának méretekben és szolid kivitelénél
fogva. Maga a vasut mente is egy kedves, kellemes
vidék panorámája, mely sehol sem untat s lépten
nyomon a változatossággal és otthonossággal hiv
bennünket egy otthonba.

TÁRCZA.

A szinpadi csillag.

Irtá: Szántó Ferencz.

A baktai ispánlakban lábujjhegyen járnak. A
cselédsg nem zajong, az este haza téré csordát
más uton hajtja a csordás, a béresgyerekek nem
kurjongatnak, még az aratók sem jönnek dalolva
hanem esendesen rakják le kaszáikat. Tudják, hogy
Erzsa néni, az özvegy ispánné, kit mindnyájan édes
anyjukként szeretnek, beteg, nagyon beteg, az egész
falu templomban imádkozik felgyógyulásáért, a
tisztelendő ur minden vasárnap misét mond érte.

Erzsa néni nagyon beteg, és ezt csak ő nem
tudja. Mindig körülötte van az uradalmi orvos, a
plébános ur, fia a községi tanító, és ennek két
gyönyörű kis gyermeke, a hatéves Pistike, és öt
éves Lujzika. A beteg arca mindannyiszor felderül,
ha kis unokáira esik tekintete, és csak akkor ko-
molyodik el, ha leányára gondol. „Különös,” szól
környezetéhez, az én Évikém teljesen elfeled, mi-
óta oly híres színész nő lett. Egész betegségem alatt
egy levelet sem irt. Pedig mikor még egész piczi
volt — mint te drága Lujzikám — olyan aranyos
kis jószág volt, és már ekkor nagyon szépen énekelt.
Gyönyörűség volt hallgatni. Boldogult férjemmel
elhatároztuk, hogy színésznőnek neveltetjük, hadd
hozzon fényt, ragyogást öreg napjainkra, dicsőséget,
hirnevet, gazdagságot saját magának! Még most
is emlékszem, hogy tapsolt örömben apró kezei-
vel, mikor beadtuk az iskolába. Fülemben cseng
még, mikor ujjongva tört ki: „Meglásd édes anyám,
ha híres színész nő és gazdag leszek, mindketten
nálam fogtok lakni, hadd tudják meg az emberek,
milyen aranyos jó születeim vannak! Mikor már
beirattuk, és haza készültünk nyakamba borult,

olyan keservesen sirt, ő nem tud szülei nélkül
Pesten maradni, nem bírja ki, és csak akkor vigaszt-
talódott némileg, mikor megígértük, hogy egy héten
háromszor irunk. Olyan jó gyermek volt!”

A beteg arca egészen átszellemült. Azután
elragadtatással folytató: „Igen fejlődött az én kis
Évikém, egy elsőrangú szinpadi csillag lett belőle.
És milyen szép teremtés. Egy Isten is rajta veszt-
hetné a szemét. Nem is csoda, hogy ugy körül-
rajongták az előkelő mágás urak ezt az én Madon-
námat, nagy vagyont kínáltak neki szerelméért, de
megközelíthetlen volt ám e szent kép!”

Erzsa néni lassan vontatottan beszélt, és az
orvos szünetet rendelt. Midőn megengedte, hogy egy
keveset beszélhet, ismét csak leányáról szólt: „De
meg is jutalmazta az Uristen. Milyen szép drága
ruhákat, ékszereket, palotát és hintót szerzett már
a fizetéséből. Mert nagy fizetése van ám! És tavaly
nőül vette a Záray gróf! Most méltóságos asszony!
Mintegy hat hónap előtt fenn voltam nála, meg
akartam látogatni, elmentem a palotába, kijött a
komorna, és megkérdezte ki vagyok? Mondtam,
hogy a grófnő anyja. Olyan furcsán nézett reám,
olyan furcsán! Azután bement. Mikor kijött,
azt mondta, hogy nincs itthon a méltóságos asz-
szony nincs itthon . . . Este elmentem a szin-
szony hárba, hogy tapsolták, majd leszédültem a székről
örömbömben. Felvezettek a szinpadra, be akartam
menni az öltözőjébe, hogy hosszasan, édesen meg-
csókoljam — Istenem, már olyan régen nem csókol-
tam meg! Nem mehettem be hozzá, azt mondták,
. hogy ilyenkor nem szabad belülről pedig
mintha vidám nevetéseket hallottam volna. Azután
hazajöttem a nélkül, hogy láttam volna.”

Az öreg asszony egészen elkomorodott, és
mintha fájdalmas arckifejezése lett volna e pillá-
natban. Allapota is rosszabbodott, nehezen beszélt,
igen gyöngye hangon, és az orvos csillapító szereket
adott be neki, melyektől elaludt pár perczre. Azu-

tán ismét kezdé szakadozottn: El van foglalva . . .
nagyon . . . nem ér rá még egy levelet sem irni
szegény beteg anyjának . . . pedig meggyógyulnék
a keze irásától . . . s ha megcsókolhatnám — óh
édes Évikém, egyszerre egészséges lennék, meg-
fiatalodnék, egyszer még megcsókolhatnának . . .
csak még egyszer . . . mert tudom, hogy nem élek
reggelig. Ne biztasson orvos ur, óh a haldoklók-
nak finom érzékei vannak! Szemeim ugy-e üvege-
sek már? de a lelkieknek kitünő a látóképességük.

Nem látja, hogy int már felém a szent asz-
szony karján a kisdeddél?! Megyek szent anyám,
megyek, csak még egy kicsit hagyj itt, egy keve-
set, míg leányom megülelem, mindjárt itt lesz, le-
hetetlen, hogy e perczben el ne jőjjön. Irtál neki
ugy-e Pistám? kérdé ágyánál lévő fiát.

„Igen, édes jó anyám,” felelé könyes sze-
mekkel a tanító.

„Akkor miért nem jön, biztosan nem ér rá
szegény, annyira igénybe veszi minden idejét ez a
rosz szinpad. Istenem mire gondolok! . . . Sátán,
távozz tőlem!” kiáltá egyszerre kétségbeesetten.

Azután csend lett. A beteg elvesztette eszmé-
letét. Mikor felocsudott, és környezetét megpillan-
totta, csodálkozva szólt:

„Már elment a sátán?
Itt volt, és azt mondotta . . . hogy Évikém
nem jön . . . szegényli magát, csak nem jöhet egy
grófné egy szegény ispánnéhoz látogatónba . . .
ilyet mondaní az én drága leányomról . . . tí haj-
tottátok ki innen ugy-e édeseim? Jól tettétek. Oly
jól érzem magam, hogy már nem látom. De ki be-
szél itt, oly hangosan? Te vagy Pistikém?”

„Én tanulok ómama.”
„Mit tanulsz szivem?”
„A hittant ómama; a negyedik parancsolatnál
tartok.”

„Hogy szól az gyermekem?”

gyzők köz-
Kiskunvár-
vi augusz-
endos köz-
emeljük a
at a nagy-
a községi
izetéseinek
szonyainak
országos
a kiállítás
ház terve-
3. Elnöki
ívatását a
sra pályá-
mos mulat-
járásra
marhalevél
áztatása
t. cz. 39.
a községi
ok és oki-
készséget
a megyei
sság elvé-
az orszá-
t segélyző
adóvégre-
vívny köz-
létesítése
gyzők fize-

hó 26-án
ban. Né-
Vilmos fő-
; az azon-
m mellett
(Siemens-
gy a vég-
vetést és
e be; mert
a készítő-
a ez ismét
is időből.
is készen

bejárata f.
eri tikkár
dóztatásunk
ogdán Im-
b tagjai a
először két
ze bele az
kentes tűz-
ivilli tisztí
szeptem-
határozta
elnökséget
ya többek

ménykedés
nie minden
i és az ott
Alkalmat
megtekinté-
szólótele-
: családás.
an, — né-
st, pusztu-
konstatál-
a filoxera.
gyümölcs
esszők hit-
jedő pusz-
sárgulása
ás menek-
ujraülteté-
ék melőbb

yában f. hó
l a hitel-
s Mazurek
os, a m. á.
t, a helyi
s mérnöki
ész beren-
zel három
zése való-
usokra is,
e alatt, ki
okkal szol-
a szemlélo
y ezen kí-
yár élén.
ek hosszas
en elfogni.
Pap József
en, ki egy
ymegyében

— **A csurgói tűzoltó egyesület zászlószentelése**ről a „Csurgó és Vidéke” következő újabb tudósítást hoz: A tűzoltóegylet zászlószentelési ünnepélyére a következő hölgyeket sikerült megnyerni a „koszorus leányi” szerepre: Fűrűdös Ilona, Müller Berta, Henczler Anna, Postok Mariska, Andorka Emma, Héjjas Irma, Kardos Ilona, Vágó Mariska, Weisz Karolin, Eisler Helén, Eisler Poldina, Plachner Ida, Beregszásy Irma, Batori Jolán, Weinberger Nosztli, Péceky Mariska, Petruzsálek Anna, Kis leányok, Reményi Bözke, Irén és Margit, Herdi Mathild, Andorka Jolánka, Beregszásy Irén, Kohn Elvira, Lang Gizella és Irma, Laszka Ilona, Stampfer Janka, Weisz Tera, Weinberger Szelma, Iliás Ilona, Töncsi és Erzsike, Jakab Mariska, Gyurkovics Anna, Vida Teréz és Klárka, Neuhaus Jolánka, mindezen nagy és kis leányok, működő és pártoló tagok gyermekei. A hét folyamán megérkezett a tagok új egyenruhája, hogy az ünnepélyen egyöntetűen jelenhessenek meg. Két illusztris vendégre is van biztos kilátásunk nevezetesen, Gyulafalvi Buljovszky Aladár belügyminiszteri titkár a tűzrendészeti osztály főnöke és Ráth Károly az orsz. iparegyesület igazgatója Budapestről, kik a zászlónya Onagyságával közéletben ismeretségben állanak, megígérték megjelenségüket. Eddigél 30 vidéki tűzoltó jelentkezett kik a társaságban is részt vesznek.

— **Szerkesztői üzenetek.** Ki ne ismerné ezt az érdekes rovatot, melyekből egész események, kis indiskrecziók olvashatók ki, hány és hányan várják már epedve az érkező lapot, kezdő írók remegve bontják fel, hogy megtudják szülőteik sorsát, vajjon meglátják-e azt a dicső, ragyogó nyomdafestéket, mely nekik a Parnassuson páholyt biztosít, vagy pedig a szomorú papirkosár a temetőjük. Fialtal leánykák bizalommal kérdik azokat a „szerkesztő bácsikat, hogy „Ó szereti-e őket,? megadván a gyanus symptomákat; és megjön az örömhír, hogy „Ó bizonyára szerelmes a kisasszonyba. Tartlízók a szerkesztőség eldöntésére bízzák, ha egyiknek 486 pontja van, a másinak 489, ki nyeri meg a játszmát, ki egy tercet mond, vagy pedig a másik, ki négy alsóval keseríti el a partnert. De felhasználják ezen rovatot maguk a szerkesztők is, kik incognito küldenek be valamit lapjukhoz, és várják az ítéletet. Ily módon tette próbára Agai Adolf szelemes írónk lapját a „Borszem Jankót... Körutazást tevéen, elferdített írással „Csr” jel alatt néhány viczetet küldött be lapjának, melyekre a szerkesztői üzenetekben a következő választ kapta: „Csr. Ügyesek. Folytassa”.

— **Véres verekedés.** Hadasd község határában levő korszában e hó 12-én Szűcs János, Bócz József, Pál Ferenc és Frank Ferenc nevű legények, kik az említett korszában mulatoztak, az ott levő bonyhádi német legényekkel verekedni kezdtek, mely verekedésnek az lett a szomorú következménye, hogy Pál Ferenc és Bócz János a verekedés közben kapott sebek következtében, még a hely színén kiszenvettek. A vizsgálatnak, melyet Dóry bonyhádi főszolgabíró vezet, sikerült kideríteni a főzinkosoknak kiletét.

— **Az ezredéves kiállítás faluja.** Az 1896-ik évben, Budapesten tartandó ezredéves kiállítás területén Magyarország népének, népviseletének, lakóházaiknak ismertetésére egy valóságos falut építenek. A falu terve már meg van. A falut 25 lakóházzal és udvartérrel, templom, iskola, község-háza, csárda és kórházzal tervezik. A falu három utcáját 4 alföldi magyar ház, 1—1 palóc, dunántuli, kalotaszegi, torockói, székely, 6 német, 3 román, 1—1 sokác, tót, szerb, vend, bolgár és rutén ház fogja

képviselni. A falu vásárterére épül a templom, ennek közelében az iskola, község-háza és kórház nyer elhelyezést. A lakóházak fölépítésére és berendezésére a kiállítás elnöke a megyei törvényhatóságokat kérte fel. A falu építését a jövő nyáron kezdik. Az iskoláépület felállítását Pest vármegye vállalta el, a kórház építését a belügyminiszter. A csárda magánvállkozó által, a templom pedig a kiállítási alapterhére fog felépíttetni. A templom csak külsőleg lesz templom, különben kiállítási épületül fog szolgálni az ország háziipari tárgyainak befogadására. A templom környékére csinos vásári bódékat terveznek, melyekben háziipari tárgyakat fognak árúsítani. És hogy a falu képe teljes legyen, a faluvégi cigánysátor sem fog hiányozni. E részletről Jozsef főherczeg ő fensége gondoskodik, a ki tudvalevőleg hatalmas pártfogója a cigányoknak s még a nyelvüket is érti; de eddig hasztalan próbálta ezt a kujtorgó népséget állandó lakhelyhez szoktatni. A felvidéki juhászélet bemutatására is találkozott vállalkozó. Az ország szebb népviseleteit a lakóházakban különféle jelenetekben összeállított bábakon fogják bemutatni s az illető vidék viseletében járó házaspár fogja az egyes házak felügyeletét és tisztántartását végezni.

— **Uj vasút.** Gr. Széchenyi Ferenc és Biedermann Ottó nagybirtokosok engedélyt kaptak egy Kaposvár-szigetvári vasútvonal építésére. Az új vonal Szigetvárról indul ki Csertő, Mozsóg, Szent-László, Boldogasszonyfa, Bőszénfa, Simonfa községek érintésével Kaposvár vég állomásig.

— **Esik az eső.** Nem csuda, megjötték a színeszek. Somogyi megethette volna velünk azt a szívesseget, hogy júniusban állított volna be; és ha a saharai szárazságban bizonynyal kaptunk volna egy kis istenaldást.

— **Beküldetett.** Folyó hó 24-én a Kaposvárott állomásozó honvédség részére szükséges széna és alom szalmának, a szállító raktárából, szükséglet helyére való elfuvarozásának biztosítása iránt a helybeli honvéd laktanyában nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre nézve a közéletben feltételek a városházán és a honvéd laktanyában kifüggesztett hirdetményekből kivehetők. Felkérem a tekintetes szerkesztőséget, hogy ezt becses lapjában a netán pályázni óhajtok érdekében közölni szíveskedjék. Krautil százados s. k.

Színház.

Somogyi Károly vasárnap f. hó 19-ikén kezdte meg előadásait. Megnyitól az „Ingenyélő” Vidor népsziműve került színre. A sziművet közönségünk már ismeri, és így csak az előadásról referálunk. Sári szerepében Kézdy Juliska mutatta be magát. Csinos szinpadai megjelenés, élénk temperamentummal, erős tömör soprán, hanggal bír, de csak a közép hangjai csengenek, a felsőbb regiszterekben kissé érdes. Egy jó énekiskola csiszolná hangját. Janit Kassai Károly a farsulat új baritonistája játszotta. Kellemes csengő baritonja, de erőltetett játéka van. Az előadás különben vontatott volt, mintha próba nélkül ment volna.

Hétfőn zufozott ház előtt „A madarász” adatott Postás Milka szerepében Kaposi Józsaival. A kisasszony két év előtt végezte a szinitanodát, akkor hallottuk mint vendéget a Suhanczban. Azóta a kezdő színész nő teljes primadonnává fejlődött. Jobb Postás Milka itt még keveset hallottunk. Hangja tiszta, minden idegen, zavaró árnyalat nél-

kül, cseng mint az ezüst; erős iskolázott, gondos, eleven játéka van. Szinpadra léptekor egy szép nagy csokrot nyújtottak át neki a zenekarból. Mindjárt belépő dalával zajos tapsokat aratott, és ez fokozódott további énekszámainál a Pardon dal „Szerényen és piruló arczezal” stb.-nél. Nevetése igaz szívből jövő.

De hibáira is figyelmeztetjük a kisasszonyt. Kiejtése nem tiszta, az „r” betűt rácsosolva ejti ki, pedig a postához „türelem” kell, és nem „túrrelem.” Sirása nem őszinte, monoton gyermeksírás-hoz hasonló, inkább csak markirozás. Végül pedig szerény nézetünk szerint Postás Milka az Ádám hűséges, erényes, de szegény menyasszonya aligha hordja elegáns selyem blouseban a leveleket. „Bérem csekély a koszt szegény” akkor nem telik selyem toiletre. De ezek apróbb hibák, melyekről egy kis jó akarattal könnyen leszokhatik. Ha ambíciója nem lankad, szép jövőt jósolhatunk neki, mert hangja rutinrozott játéka elsőrangú soubrette szerepekre képesítik.

Mária fejedelemasszonyt a gyengélkedő Juhász Ilona helyett Fodor Ilona játszta. A kisasszony kezdő színész nő, ez erős szerep erejét most még meghaladja. Azonfelül először játszta e szerepet előkészület nélkül. Birálatunkat más alkalomra tartjuk fenn. A rendező urnak azonban kötelessége lenne a közönséget a személyváltószóról az előadás elején értesíteni, mivel legfőbbben az előadó személyeket nem ismerik, és így a szinlapon megjelölt hölgyet, vagy urat tekintik az előadónak saját családusnkra, és a szinlapon megjelöltnék rendesen erkölcsi hátrányára, mert a készületlen hirtelen beugró játszó sohasem felelhet meg annyira, mint a ki az előadásra készült, és a próbákon magát begyakorolta. Adámot Kassay személyesítette.

Most is csak ismételjük, hogy kellemes baritonja van, de játékból, ugy énekéből is hiányzik a melegebb érzés. A szerep több elevenséget igényel. A gesztikulációk erőltetettek, és nincsenek mindig helyén. A filemle dalt minden érzés nélkül énekelte el, holott e gyönyörű szép keringőt finom árnyalattal, diszkrétan kell előadni, különben elveszti hatását. Csörst Polgár, Szaniszló herczegét Nagy Imre adták. Mindkettő elemében volt. Kaczagtató volt a két professor Dezséry és Follinuszal. Dezséryt az örökifju Dezséryt már rég ismerjük, és méltó partnere volt. Follinusz páratlanul eleven mimikával. Kár azonban, hogy hangja oly gyöngye és fátyolozott. A többi szereplők is hozzájárultak az est sikeréhez.

Kedden f. hó 21-én „Az új háziur” Chivot bohózata adatott, a szinlap szerint „5 emeletben.” Blondó háztulajdonost Dezséry adta pompás komikummal. Blondónét P. Kovács Mariska játszotta elég rutinnal, leányukat Annát Kükemezei Gizella. A kisasszony játéka száraz és szintelen, pedig e kedves szerepet jobban érvényesíthette volna. Szén Amaranth bárónét Kézdy Juliska személyesítette. A félvilági baronesset több chiekkel, eleganciával, kaczersággal kell interpretálni. Nem volt eléggé élénk. Bömperie végrehajtót Polgár adta sokszor megkaczagtatva a közönséget. Igen jó volt László Billardin írodavezető szerepében. Sikerülten ábrázolta a poéta lelkü szerelmes ifjut Tőrekvő fiatal színész, a szerep minden árnyalatát érvényesítette. Follinusz (Riflardini tenorista) szintén hozzájárult az est sikeréhez. Jól személyesítette a nők által elkenyveztetett tenoristát, de mikor a fiát felfedezi, apai öröme, érzelme nem őszinte, inkább csak markirozás. A közönség jól mulatott a kerekded előadason.

KRAUSZ BENŐ

KAPOSVÁROTT

Füredi-utca 9-ik szám.

Szobafestő

épület-
és butormázoló
intézet.

Czimiró

lackirozó
és tapettirozó
intézet.

Elfogad s a legszolidabban, gyorsan és jutányosan elkészít mindennemű,

a szobafestés, butor-, épület-mázolás

czimtáblairás

ugy a fényezés (lackirozás) és tapettirozási szakba vágó munkát.

Pontos, gyors, tartós és olcsó kiszolgálásért kezességet vállal; nagyobb munkákat részfizetések mellett is elfogad.

Ez üzlet Kaposvárott már több év óta fenáll, eddig is a közönség bizalmára érdemesítette magát, fő törekvése lesz, ezt továbbra is kiérdemelni.

ELSŐ KAPOSVÁRI
ZONGORA,
 HEGEDŰ,
 CZIMBALOM,
 POLYPHON-ZENÉLŐ STB.
 FÜNYMÁBBS HANGSZER
 RAKTÁR.

IFJ. WIMMER JÁNOS

hangszer technikus.

Kaposvár Korona utca 5. sz. a.

(Hittaler-féle házban)

megnyitott hangszer raktárát alólírott a m. t. vevők figyelmébe ajánlja.

A leghiresebb bel- és külföldi gyárakból való hangszereket gyári áron s öt évi jótállás mellett elad. Készleten nem levő zongoráknak stb. hangszereknek eredeti gyári áron megszerzését bármely gyárból közvetíti.

Régi zongorákat ujjakkal becserél, avagy azok alapos kijavítására vállalkozik. Zongorák jutányos áron kölcsön kiadatnak.

Zongorák hangolását

egy helyben, mint vidéken azonnal pontosan teljesíti.

A külföldi nevezetesebb gyárakban töltött több évi alkalmazás és szerzett technikai ismerete ezen üzletében szakavatottságát biztosítja, miért a n. é. közönség szíves pártfogását kéri

IFJ. WIMMER JÁNOS.

39.

1894. kgy. sz.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

Kaposvár rendezett tanácsu városban **több kövezetlen utca kikövezésére** (szászvári, zalamegyei stb. kavicsból) pályázat nyittatik.

Az eddig kiépített s most kiépítendő **kavicsolt utak fentartása** szinte hosszabb, 20—25 évig tartó időre vállalkozónak adatik ki.

Az ujon építendő utcák kövezési munkálatainak összege kerek számban **35.000 frtra van előirányozva.** Ezen összeg az átvétel után három hó alatt kifizettetik.

A tatarozási és fentartási költségre évenként **legtöbb 8000 forint** engedtetik meg. Ezen tatarozási összeg havi részletekben utalványoztatik.

A munkálatokra **vállalkozni kívánók** felhivatnak, hogy ez iránti ajánlataikat a **város tanácsához** czimezve legkésőbb **f. é. augusztus hó 31-én déli 12 óráig** adják be, melyben kitéendő lesz, hogy az előirányzott összegekből, egységi árakból, ugy a fentartási előirányzatból mennyi %-kot engednek le.

Az ajánlatok mellett **5000 frt** készpénzben, vagy értékpapirban egyidejűleg **6vadekul leteendő.**

A kiépítendő utak **tervezete, előirányzata, ugy a fentartási költségek előirányzata és a szerződés részletes feltételei** a városi **mérnöki hivatalban** betekintheők.

Későbbben beérkező, avagy utólagos ajánlatok nem fogadtatnak el.

A vállalat a **legelőnyösebb ajánlattevőnek**, ki elég anyagi garanciával bir okvetlen ki fog adatni.

Kaposvár, 1894. augusztus hó 16.

NÉMETH IGNÁC

polgármester.

2—3.

Szerkesztő
 Fő-utca 30.

de intéző a l
 részére vonatko
 közlemény

Bérmertelen l
 nem fogadt

Kézirat viss
 adatil

— Töb
 désről s ké
 térti rá s v
 res megoldá
 rosunk eme
 áll és érdek

Ismétlé
 fogva azon
 fürdőtelep k
 vicinális va
 megye érde
 uttal nem s

Nem te
 akik ezen l
 gátat vetne
 és bókokat
 nak, kik az
 Szóval

a dolgot, s
 állitjuk pie
 kontra harc

Teljes
 lalni e kér
 állást, hog
 mint a fon
 És fel

legutóbbi
 amely a lé
 désére néz
 valóban m

A fürd
 körülbelül
 ha nem le

Mint t
 vett terüle
 adva van,
 ralók, jöv
 kivitelt vi

T

F

„Nil a
 ról is, de e
 Mégis
 kiváló költő
 tisztelettel

Most
 esolt: irjak
 kegyetlen ö
 várott szüle
 földjén, Pá
 ról szólható
 kell monda

Nem
 most jól
 magyar hor
 ciák, —
 tavasszal m
 tam, minde
 hogy a szó
 legyen, me
 és szépen

Mivel
 én rejtett
 mivel a re
 hetem: lát
 szom ki m
 jöcskán, d
 e i t a t u r

Hogy
 itt a követ